

Sbírka V DOMĚ 2003

ŽIVOT ZAČÍNÁ

schrumáž prázdných skeletů

v sebe vložená nové vytváří

život začíná

klenba s pilíři nebe podpírá

uvolní jednou svaly Titána

stihnout dříve než sen skončí

tíhu z beder sejmout mu

*

JSEM-LI

jsem-li sama poslouchám ticho

jsem-li s lidmi poslouchám pláč

jsem-li tudíž slyším zvuky

co mi bubínek prorazily

dechem učím se hrát

píšťalu krysí

*

V PATÁCH

běžela jsem stále víc se stínem parku

před úchyly

běžela jsem stále víc se strachem

v patách

s fantazí

*

Z ULIC

z prázdných ulic mám větší strach

než kdyby davy zabijáků chodily po nich

stín, který nespí se světlem se rozmnoží

z prázdných ulic

nejsem však ještě tolik opilá abych ho pojala

z prázdných ulic hmotným objevem

*

SLOVO

chtěla bych napsat plno slov a objemů

dle aristotela nápodoby

tragický děj

bylo to jen povrchní

na efekt bez trvání

to slovo konečné

kvůli kterému jsem se rozepsala

už jsem zamoměla

konečně

vždyť ho mám na jazyku

*

KOČKOPES

čí je kočka

čí je pes

čí oči pro pláč

či jen vztek

či a či a kočino

čí pak jsi

či jen pouliční směs

či a či a čiči

máš devět životů kočičích

ač paměť netopýra

hrdlo se ti vzpomínkami svírá

čím jsi kočka

studený nohy mokrý čumák

čí píseň zpíváš

či jsi kočkopes

*

ŽLUTÉ KUŘE

žluté kuře

s růžovým hřebínkem

oranžovýma očima

ohnivým zobákem

uklovlo knot

zakokrhal nový den

nad brázdami

do kterých pohřbívají umrlce a hlízy

farář

potem močí na první klíčky

posvěcené

*

MEDUZA

ležela medúza s prstýnky chapadel

usnula na písku spálená na uhlík ohniště

pramenů lokýnek propletany v náměstí paprskovitě se zozvíjejíc

z pahorku pyšní se hrad se studnou nářků

statek se slepicemi kohout zpřísní

*

NA PRSOU

na prsou hada konejším

na prsou žal chovám

z útrob do prsou
oči hasnou do hlubin se propadají
nejasnost odpovědi otvírají
bereš za kliku zvědavosti
předčasně
zasad' ránu milosti, nechť vyklíčí
odpovědnost, zdvižený prst
moci sfouknout svíci
ustříhnout knot
*

O DNO ŠÁLKU

cinknutí o dno šálku
pevným provazem cukr uzlem utvrdil
sebevrah na kraji bělostnou kostku přes okraj přehodil
těžký balvan
život
visí na vlásku
cukr pomalu se rozpoští

a jen na patologii
hlavou kroutí - jak mohl kdo-si v medovém nálevu
prošlápnout si schody - několik pater
pro vteřinový pocit letu

cinknul do zvonku - dna šálku skokem svobody

každá krystalka prostorem se zhoupne

rozptýlí

*

POHÁDKA

jsi jako skleněná květinka

pohádka O šípkové Růžence

chladný diamant

při doteku roztáváš

horkým dechem

jsi jako skleněná květinka

pohádka O trpaslících a Sněhurce

sladké jablko

do kterého se zahryzla

zhořklo - city uspalo na sto let

jsi jako skleněná květinka

pohádka O Supermanovi

letící postava

toužící po domově

se Zeměkoulí na noze neuletí

jsi jako skleněná květinka

pohádka O Bystrozrakém

zavázané oči

kam dohlédne dovednost spáleniště úzkosti

dobrák od kosti

jsi jako skleněná květinka

pohádka O životě

bílá lilie

nevinnost zemřela násilnou smrtí

svědek v ochranném žaláři

před soudem akt dosvědčí

jsi jako skleněná květinka

pohádka O dobru

smuteční zvonec

kohouti u dveří

cibuli a česnek do oken

amulet na krku

netopýří plášť k neuhlídání

jsi jako skleněná květinka

pohádka O ledovém království

křišťálový střep

trn v oku

chladný klam

ozonová díra ledy tají

jsi jako skleněná květinka

pohádka Z polárky

mlsný jazyk

využít paletu chuti

prsty si pomoci štětcem tah

křehkost exprese minimální

jsi jako skleněná květinka

pohádka O Popelce

hvězda na nebi světlo odráží

naklíčené semínko zasadila

před bouří ticho

v oříšku na ples

rozvíjej se poupátko

zpívá skleněná květinka

*

SLOŽENÁ

složená

střípek střípku v obrazu sebe

mozaika těsná ve spáru

pudem vytlačit

jak hnijící akné

z hlavy ven

bodající kost krychlí

a odhodit na hromadu

kosterních stavebnic

vše se hodí do krámu

schrábnout skelet vytvořit

z štěpu štěp odraz sejme

smrt prázdných souřadnic

omezena

*

SONG

mohutné tělo zůžilo se, prokřehlo

okoralá kůrka se láme

povadlé svaly, napnutý rosol

otevřená ústa, vyfoukané oči zčervenaly

vichřice mi prolétla hlavou

a jen ozvěna důkazem zůstala

naráží od temena na týl

je ticho, ale neslyším ho
jen burácivý příboj dopadající na oči
slaná pěna houstne v bělmu se ztrácí
rybka se v tůni usídlí a zamrká
jako obr s břichem velkých kopců
jako golem bez šému
jsem ohrabaná, když chci plakat
ale ta velká holka ve mně parádívá
všechny slzy v náhrdelník navléká
halý se do závoje skleněnky
střevíčky na ples si obouvá
gong maškar a úsměvů
srdce mi rozbuší pŕlnočnŕm děsem
kohouta křikem probudŕm pro společnŕy song

*

UZAVŘENÁ

křičŕm protože jsem na živu
uzavřená
nemohoucí podat vŕpověď
křičŕm uniknout hlavolamu
rubikovŕch kostek
souřadnic bez anatomie
křičŕm a jen na prázdkno

jazyk zakmitá

v síti šifer a dvojsmyslů

křičím ztratila se symbolika slov

smrt křtitelnice neznámá

zapadla v zapomění

křičím ozvěna odpovědí

hledám skulinu

propojení v roztok světový

*